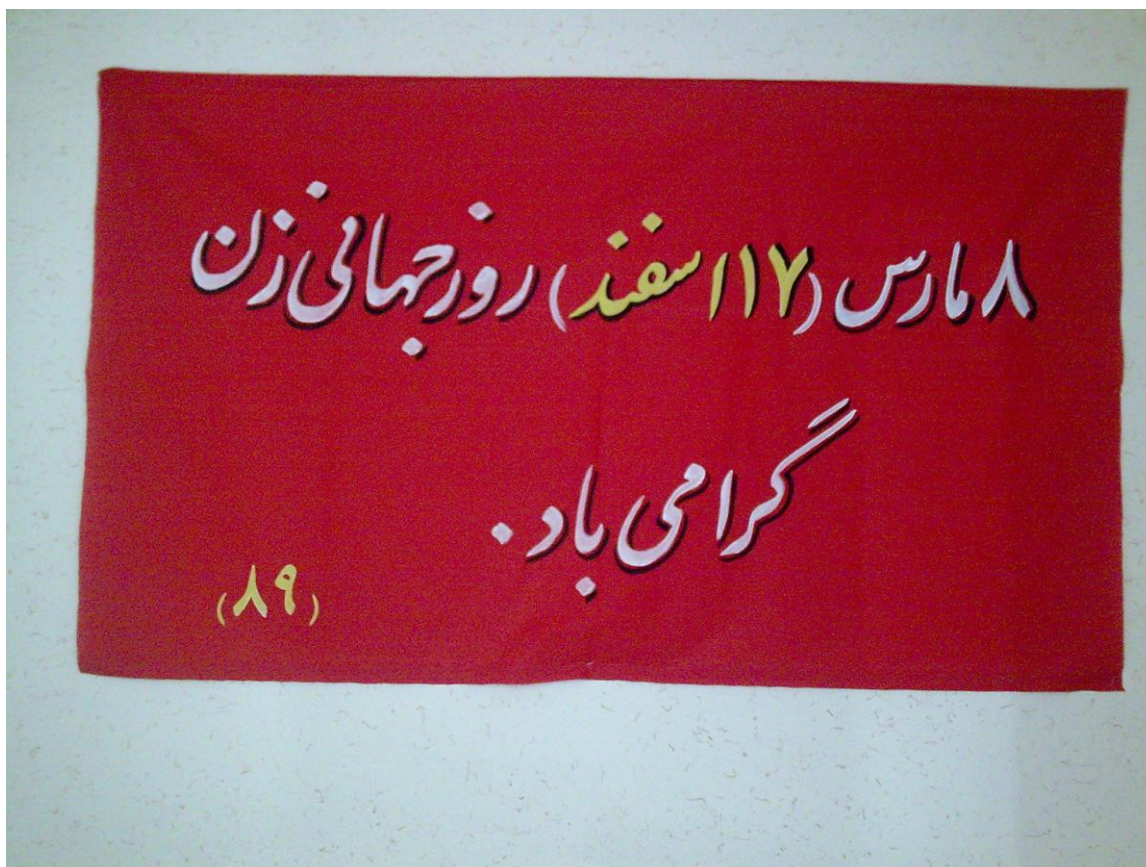

برگزاری مراسم روز جهانی زن در شهر سقز

مراسم روز جهانی زن در 16 اسفند ماه با شرکت جمع کثیری از زنان و مردان آزادی‌خواه در شهر سقز برگزار شد.

ابتدا با صحبت‌های جلال حسینی از فعالین مراسم

کارگری آغاز شد و وی ضمن خوش آمد گویی به حضار و شرکت کنندگان، روز جهانی زن را به همه زنان و مردان برابری طلب تبریک گفت و برای یاد و خاطره جانباختگان راه آزادی و برابری یک دقیقه سکوت را اعلام کرد و شرکت کنندگان قیام کردند.

سپس چند قطعه شعر تحت عناوین "برخیز، زنان سراسر جهان"، "خیز، سیا و سفید، زرد و سرخ"، "خیز شو، بس است زیر دستی و بردگی" و "خیز، جشن برابری انسان است" از طرف جلال حسینی قرائت شدند.

مراسم با ایراد سخنرانی نجیبه صالحزاده ادامه پیدا کرد . نجیبه صالحزاده در بخشی از صحبت‌های خود اشاره کرد که : " امروز 8 مارس برابر با 17 اسفند روز جهانی زن است. من از طرف خود و همه زنان این جمع به تمام زنان سراسر دنیا تبریک عرض می‌نمایم و آرزو مندم که هر روز مستحکمتر از روز قبل برای به دست آوردن خواست و مطالبات خود کوشا باشند . ما امسال در حالی به پیشواز روز جهانی زن می‌رویم که در کشورهای جهان و امروز در کشورهای عربی، زنان دوش به دوش مردان به تمام قدرت در حال مبارزه هستند و حکومت های دیکتاتوری را یکی پس از دیگری نابود می‌کنند . 8 مارس در واقع روز مبارزه با نابرابری است به همین دلیل دولت های سرمایه داری از اتحاد ما زنان وحشت دارند و نمی‌گذارند که ما مراسم های خود را برگزار کنیم."

نجیبه صالحزاده همچنین اشاره کرده که: "اگر 100 سال پیش روز زن در تمام دنیا به رسمیت شناخته شد اما لازم است که در سالگرد هشت مارس یادآور شویم که کارگران پیشرو مرد همگام کارگران زن برای تامین آزادی و بهبود شرایط کار و زندگی همچنان به مبارزه خود ادامه دهند چه بسا که برای این مبارزه هزینه داده‌اند، هزینه هائی که گاهی خیلی سنگین بوده است . باید به این مهم اعتراف کنم که مبارزه زنان در حال پیشروی است و هر روز سنگری را فتح خواهد کرد . 8 مارس یاد آور مبارزه زنانی است که به نابرابری اعتراض کردند و اعتراض آنان مورد خشم سرمایه داران قرار گرفت."

محمود صالحی از فعالین سرشناس جنبش طبقه کارگر یکی دیگر از سخنرانان این مراسم بود. محمود صالحی ضمن تبریک هشت مارس، گفت:

" دوستان من نمی‌خواستم در این مراسم صحبت کنم اما بنا به درخواست چند نفر از شرکت کنندگان، این را قبول کردم . من قبل از اینکه صحبت هایم را شروع کنم می‌خواهم از مردانی که مکرراً " تکرار می‌کنند که امروز روز زن است نه روز ما و باید زنان خودشان اقدام به برگزاری مراسم ها بکنند انتقاد دارم و از آنان می‌خواهم که دیگر این جمله را تکرار نکنند . برای اینکه روز زن نه از میان زنان سرمایه دار متولد شده و نه از میان بلکه روز زن چند سال بعد از اعتراض

زنان کارگر که در کارخانه های نساجی در آمریکا اعتراض کردند و خواستار افزایش دستمزد، کاهش ساعت کار، حق رای و شدند. پس نتیجه خواهیم گرفت که این روز مربوط به ما کارگران است و ما دوش به دوش زنان این روز را گرامی می داریم"

محمود صالحی همچنین اشاره کرد:

"امروز صد سال از عمر متولد شدن این روز می گذرد، در دومین کنفرانس زنان سوسیالیست در سال 1310 که 8 مارس را بعنوان روز بین المللی زن نام گذاری کرده اند. یک قرن تلاش و مبارزه پیگیرانه و مقاومت همراه با موفقیت و پیشروی در به عقب راندن دیدگاه های مرد سالاری و فمینیستی از کارنامه پر افتخار جنبش زنان در کشور های مختلف دنیا می باشد و این مقاومتها همیشه با سرکوب از طرف دولت های سرمایه داری و زن ستیز همراه بوده است . اما امروز حضور زنان در عرصه و صحنه های مختلف، مبارزات آزادیخواهی توده های مردم را در اقصی نقاط جهان همراه با پیشروی ها و دستیابی به موفقیت های بی شمار زنان در راه رسیدن به آزادی و برابری به واقعیتی انکار ناپذیر تبدیل شده است . امروز ما در شرایطی روز زن را گرامی می داریم که در دنیای عرب در دنیای که هنوز زن دارای شناسنامه نیست در دنیای که هنوز زن دارای هویت نیست و زنان مثل برده باید در خدمت مردان باشند، مبارزه ای زنده و ضد دیکتاتوری در جریان است و باید امسال را سال مرگ دیکتاتور بنامیم و به زنانیکه دوش به دوش مردان در این مبارزه شرکت کرده اند دورد می فرستیم."

محمود صالحی ضمن اشاره به تحولاتی که در کشورهای عربی اتفاق می افتد، گفت:

" دویستان، شبی در خاورمیانه در گشت و گذار است که خواب و آسایش را از دیکتاتور های منطقه سلب کرده و عرصه را بر مناسبات سرمایه داری تنگ کرده است. ما امروز اعلام خواهیم کرد که صف ما از تم ام صفوف آن گرایشاتی که به شکلی می خواهند سر زنان شیله بمانند جدا و اعلام خواهیم کرد که دیگر اجازه نخواهیم داد تا هر زمان منافعشان به خطر افتاد آن وقت به فکر زنان بیفتند و

خودشان را به آنان وصله کنند . ما زنان را دعوت می کنیم تا در برابر هر گونه نابرابری مبارزه کنند و حق خود را باید بگیرند نه اینکه کسانی بیایند و به آنان وعده سر خرمن بدهند. زنان خود می توانند این امر مهم را به پیروزی برسانند . اگر ما به چند سال گذشته برگردیم و سر انگشتی جنبش زنان را مرور کنیم مشاهده خواهیم کرد که زنان در تمام عرصه های مبارزه فعال بودند و همین است که حال، ده ها نفر از آنان در زندان بسر می برند و این نشان از پیشروی مبارزه برابری طلبی زنان است."

محمود صالحی در ادامه افزود:

"اگر سال 1301 اولین مراسم روز زن در شهر رشت برگزار شد امروز با همت و از خود گذشتگی زنان و مردان برابری طلب در تمام شهر های ایران این مراسم ها برگزار می گردد و هر روز بیشتر و بیشتر خواهد شد . من در این مراسم و در این روز به عنوان یک انسان از کلیه زنان می خواهم که نگذارند کسانی که خود در سرکوب زنان نقش داشته اند، امروز برای زنان نسخه پیچی کنند . زنان آزادیخواه برای رسیدن به مطالبات خود که همان برابری کامل با مردان است، باید مبارزه را وسیع تر کنند و به آگاهی خود بیافزایند. هر چند زنان بیشتر منافع خود را بشناسند به همان اندازه مبارزه رادیکالتر و خواست و مطالبات آنان زودتر به کرسی خواهد نشست. پس پیش به سوی آگاهی طبقاتی در تمام عرصه های زندگی . من یک بار دیگر روز جهانی زن را به تمام زنان و مردان برابری طلب تیریک می گویم و جا دارد که در این مراسم از زنانی یاد کنیم که حال در زندان ها بسر می برند و برای رسیدن به خواست و مطالبات خود می جنگند."

در ادامه مراسم، یکی دیگر از شرکت کنندگان یک مقاله و یک قطعه شعر را قرائت کرد. وی در صحبت‌هایش ضمن گرامی داشت هشت مارس گفت:

"دوستان گرامی، ما در حالی هشت مارس را گرامی می داریم که این روز مهم و تاریخی یک قرن از عمر خود را سپری می کند و این را مدیون کسانی می دانیم که در این راه، با مبارزه و فداکاری های حق طلبانه خود، تلاش های مستمر و پیگیرانه

را با همه موانع و سرکوب های پشت سر نهاده اند . از آنجائی که میدانیم، جهان هر سال در چنین روزی شاهد گرامیداشت 8 مارس می باشد . این روز مصاف است با سال 1910 میلادی که از سوی کلارا زتکین یکی از زن ان مبارز آلمانی در کنگره بین المللی زنان پیشنهاد داد تا همه ساله روز 8 مارس به نام روز جهانی زن نام گذاری شود . رفقا، لازم است بگویم که این روز، مختص و ویژه زنان در شرایط فعلی جهان نیست، بلکه روز همبستگی مردان ستمدیده و فلاکت بار و برابری طلب، برای دفاع و مطالبات حقوق زنان نیز می باشد . با سپاس و درود و این قطعه شعر نثار شما باد.

من زنم؟ من پرورده دامن زنم

من را دریاب؟! که من زنم

آن را بران ، که از برایت و پیدایش ...

در اعصار و ادوارها !

بس است و برگرد و پیش رو ، ای آفرینندگان زن؟

هاق، حق را می گویم ! حاکم و میر و پاتشاه

اسقف و شیوخ و مرید ، تاج و کلاه و دستار

سر بند و مقنعه و چادر، چارقند و چاقچو رو نقاب

دگر نیست رواج

در شهر و خانه و بازار ...!

بگذار شب پرستان؟

سیهر شب را انتظار کشند

اما طلوع همواره در راه است

این را من می گویم ؟

که من زنم ؟ گرچه در زندانم ؟؟؟

اما زندانی؟

که میله و زنجیر های آن

گل و طلاست ! "

سپس یکی دیگر از شرکت کنندگان پشت تریبون قرار گرفت و گفت:

"تو زوری زیاد بر بازو و من مهری قوی بر دل دارم

تو روحی قوی و من حسی به بزرگی آفریدن و خلق کردن دارم

و چنین است که طبیعت به هیچ یک از ما سرتری نداده تا برتری دهد.

باور بدار که تمام تعریفم از زندگی این است و افسوس که تمام تعریف هایت به

احرار و حمایت دین و آئین و اجتماع با برتری شروع می شود.

و کاش برسد روزی که اهل دین و آئین و جامعه بفهمند که برتری ما به انسان

بودنمان است . نه به رنگ و زبان ، نژاد و جسیتمان.

کافیست تحمل کردن زور به زور بازو را و دیدن زخم بر تن مادران و دختران زخم

خورده را و شنیدن صدای بلند نامه بلند نابه حق زور گفتند را.

و این بار منم که فریاد می زنم و ثابت می کنم .

نه برتریم نه سرتیم برابریم."

یکی دیگر از شرکت کنندگان زن شعری را قرائت کرد:

"کفشهایی پاشنه بلند

ناخن های بلند و لاک زده

موهای به رنگ روز

این بود تمام تعریف تو از من

چشمهای بی بغض کرده

لبهایی زنجیر شده

و حرف هایی در دل مانده

این بود تمام تعریف من از من"

به این ترتیب بخش دیگری از مراسم به پرسش و پاسخ اختصاص داشت که شرکت کنندگان فعالانه در آن شرکت کردند و بعد از ساعت ها مراسم با شادی و پخش شیرینی در میان شور و شوق حاضران به پایان رسید.

قابل ذکر است که نیروهای دولتی از چند روز پیش فعالان کارگری را احضار کرده و یا با آنان تماس گرفته بودند که در این مراسم شرکت نکنند و در صورت شرکت آنان در آن مراسم، با آنان برخورد خواهد شد.

زنده باد همبستگی کارگری

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری – 18 اسفند 1389